

Egy Bosch kép mindig tovább ég, mint egy Basquiát (ideális!). Ezt körmölte Vologya a munkapad tetején egy füzet lapjára. Felállt, leseperte a radírdarabkákat, és a füzetet egy kupac tetejére dobta. Pontosan tíz óra, pittyeg a balkeze. Ütemesen egy távoli harangot utánoz.

A kazánszobából visszhangzó kopogás. Vologya megigazítja az övét, fúj egyet, és átsétál a kopogó ajtóhoz. Lába nyomában króm-nyomok, talpára tapad a korom, üres

lépéseket hagy maga után. Ahogy átér a szoba másik végébe, a kopogás egyre idegesebb. Zörög, remeg a kilincs. Szórja a port az ajtó aljára.

„adjonisten. ezeket hova rakhatjuk” – két kiöltözött úriember elkezdte behordani a képeket. Az ajtó mellé tették őket, nekidöntve a falnak. Vologya közben kint állt, és egy fecskét szívva nézte az úriemberek graffitis teherautóját. Mire a cigije végére ért, már távolodott is a kép.

Visszament a kazánba, térdének döntve végignézte a festményeket. Majd lassan behajtotta az ajtót, és visszament a műhelybe. A festékes víz már rotyogott a spóron. Nagy buborékokban köpködve a zsíros pacákat a konyha sárga csempéire. Egy megkeményedett ecsettel felnyitotta a konzervet és beszorította a fekete, fehér, barna babot a forró lébe. Megkavarta és lefedte egy palettával.

A redőnyön kopogás hallatszott. Vologya egész testével nekifeszülve ránehezedett a templomharang-zsinórra, amitől a füstbarna roló egyszerre felrántódott. Megtelt fénnel az egész szoba, az üveggel kirakott veranda, és az ezzel egybenyitott szoba égett a délelőtti unalmas szmogpalástban.

A veranda tetején ott kopácsolt csőrével a gólya. Vologya meghúzott még egy zsinórt, de ez már sokkal kisebb volt, amire kinyílt egy kis ablak a gólya előtt.

„ma hamar jöttél.”

A gólya lassan kitárt szárnyakkal leereszkedett a göngyölt betonra. Ide-oda hajolva a nyakával leporolta magát, és kiült a veranda szélére egy kis sámlira. Elóvett egy adag szotyit, és kifele köpdöste az ablakon. Néha nagyokat nyújtózott szárnyaival, a kikopott hajlatoknál kilátszott az aszott, kérges bőr. A jobb lábával a szotyis zacskóban zörgött, a ballal a lötyögő sámlit próbálta egyensúlyozni.

„kérsz enni? még egy kis idő még elkészülök” – szólt Vologya, a hangja alig ért el a kazántól a verandáig. Egy kupacba pakolta a festményeket, mindet arccal felfele. Alulra rakta a nagyokat, aztán azokra az egyre kisebbeket.

Szabolcsi Alexander 97

A KÉPÉGETŐ ÉS A GÓLYA

Hajnóczy Péternek

„nem, kösz. de egy kávé jó lenne. de na abból a szarból, amit te iszol, hanem amit kaptál”

„jó’ van”

98 A gólya locsolást hallott, majd ahogy felkattan egy öngyújtó. Vologya bezárta a kazán ajtaját és egy kis ablakon benézve meggyőződött, hogy minden rendben. Közben a bab már fent úszott a festékszír tetején. Az öreg közben elkezdte megtölteni a kotyogót, a felső porcról levette a drágábbik darálékot, és megcserélte a babot a kávéval.

„megisszuk a kávé, bekenlek, és már mehetsz is”

A gólya lábánál hangosabban zörgött a zacskó, rájött, hogy üres, és kivágta az ablakon. Nézte ahogy a szél cibálja a tehetetlen műanyag zsákok. Vologya a gólya mellé készített még egy sámlit, leterítette egy konyharuhával, két csuprot hozott, az egyik alján három édesítő zörgött, a másik félig fel volt öntve sárgás csapvízzel. Majd mind a kettőbe vastag fekete kávé zúdult.

A gólya lötybölte a három szem édeskét a szuroklében, sehogy nem akartak feloldódni, csak halovány fehér csíkot húztak maguk után. A csíkokkal párhuzamosan egy papírlapot cincált a huzat az asztalon. Fekete kormot hozott magával.

„te, öreg, ez mi?”

„árlista. új.”

„remek.”

A gólya végigfutotta szemével a sorokat, 22 a sima, 44 az ideális. A munkadíj és a juttatás nincs benne az árban.

„mégis, mit értesz az alatt, hogy ideális?”

„mikor mit. kell, vagy jó lesz a szar is?”

A gólya kibámult az ablakon, megrándult a jobb szárnya. Csőrét szét húzva az öregre mosolygott.

Vologya megvárta ameddig a gólya megissza a kávéját, majd elvitte a sámlit a csuprokkal.

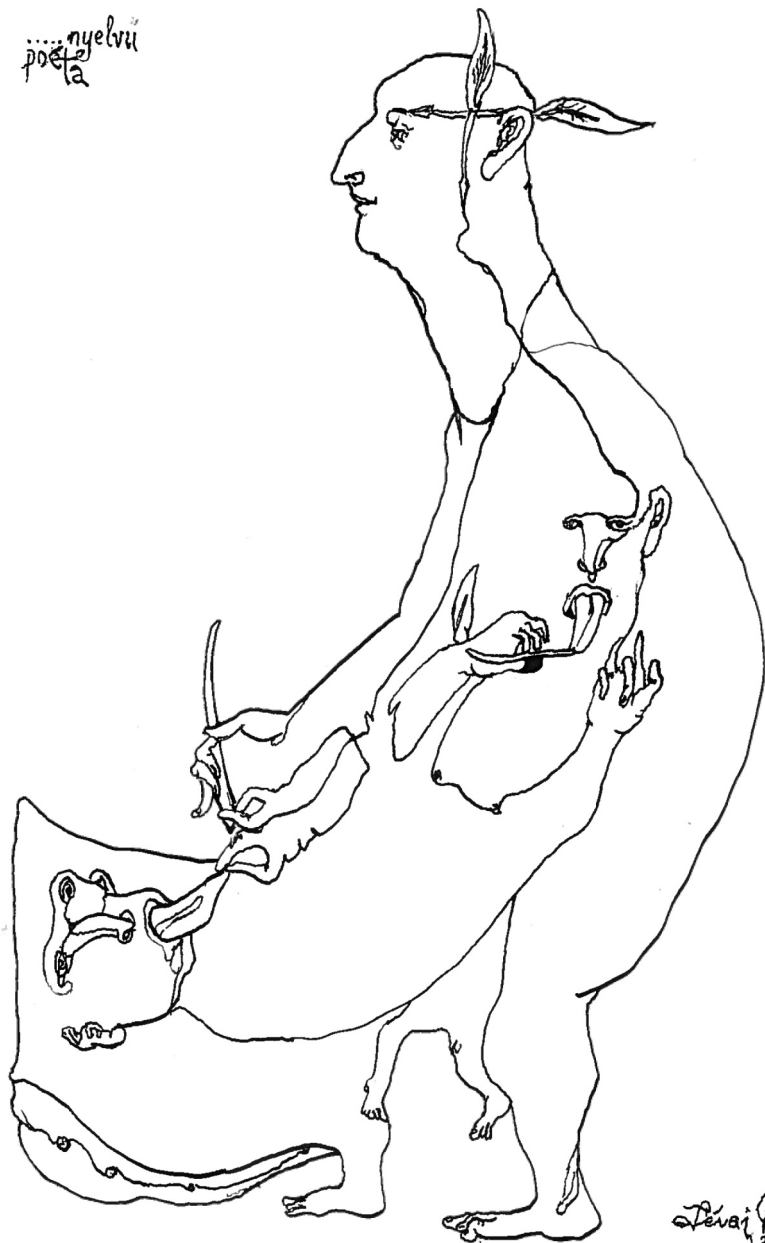
„feküdj le, hozom a port”

Elvette a csap alól a vödrot, és bement a kazánba, majd egy adag hamuval ment vissza a gólyához. Markával kicsit megforgatta a még forró port, és lassan csipetekkel szórni kezdte a gólya kiterített szárnyaira. Beszórta a csőr és a szem körül, a tollak alatt, a mellkason végig, még a lábakat és a hajlatokat is bedörzsölte. Vologya keze egészen a válláig fagyúban úszott.

„na, meg is vagyunk, elmehetsz”

A gólya lassan felállt, megrázta magát, és kirepült a veranda felső ablakán. Szórta maga után a port. Vologya az olajos babot kiszedte egy kisebb lábosba, és a munkapad végére tette. Leült, elővette a füzetet, hamut szórt a lapok közé, és írni kezdett.

...nyelvi
poeta

Stevai A. Hättö
2013

Folyóiratunk a
NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM és az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA
anyagi támogatásával jelenik meg.
Terjeszti a Budapesti, a Nemzeti és a Vidéki HIRKER RT. és alternatív terjesztők

Szerkesztők

JÁSZ ATTILA – Csendes Toll (főszerkesztő)
PAPP MÁTÉ (költészet rovat: mahbija@gmail.com, zene online rovat)
REICHERT GÁBOR (főszerkesztő-helyettes, kritika rovat: reichertgabor87@gmail.com)
SZÉNÁSI ZOLTÁN (próza rovat: szenazol@gmail.com)

Lapterv és műszaki szerkesztés

SELLYEI TAMÁS OTTÓ

Munkatársak

HEGEDŰS GYÖNGYI, KAKUK TAMÁS, MURÁNYI SÁNDOR OLIVÉR,
SOPOTNIK ZOLTÁN, SZILÁGYI MIHÁLY

Online

FEHÉR ENIKŐ, HEROLD RENÁTA, SZŰCS BALÁZS PÉTER

Tiszteletbeli munkatársak

BARI KÁROLY, BUJI FERENC, CSEKE ÁKOS, DUKAY BARNABÁS, GERLÓCZY GÁBOR,
KRULIK ZOLTÁN, MONOSTORI IMRE, MUZSNAY ÁKOS, TOLNAI OTTÓ, URI ASAF

ÚJ FORRÁS

IRODALMI, MŰVÉSZETI ÉS TÁRSADALMI FOLYÓIRAT
ALAPÍTÓ A KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT
JÓZSEF ATTILA MEGYEI ÉS VÁROSI KÖNYVTÁRA

Megjelenik évente tízszer

Alapítva ezerkilencszázhatvankilencben

Alapító főszerkesztő: PAYER ISTVÁN

Szerkesztőség: 2836 Baj-Szőlőhegy 2722/4

E-mail: jasz.attila@ujforras.hu. Interneten olvasható: www.ujforras.hu

Előfizethető az Új Forrás szerkesztőségi címén. Előfizetési díj egy évre 5000 Ft.

ISSN 0133-5332

Kiadja a József Attila Megyei Könyvtár. A kiadásért felel: Új Forrás Kiadó Nonprofit Kft.

Készült a Sollers Kft. nyomdájában Tatán.